

Komandi partur
Eftir at hava ligið í dvala í mong ár er Sigert aftur komin fram í ljósið, eisini í Danmark takkað verið Sjúrd Skaale. Hetta verður tikið fram í komandi parti.

Sigert ferðabúgvín

av heimssøguni. Hon er eisini upplegg til ta stóru kollveltingina í 1917, tá ið kommunistarnir tóku valdið. Tí skuldi henda bókin hjá Sigert havt ein serligan áhuga, eisini her í Føroyum.

Sigert byrjar hesa bók við at greiða frá bakgrundini fyri kollveltingina í 1905. Hetta var fyrst og fremst vegna vánaligu stöðuni hjá bóndunum, sum vóru stórir partur av fólkinum.

Arbeðsmenn kendu seg eisini at vera fyri vanbýti, og vildu eins og í vesturheiminum skipa seg við fakfeløg fyri at bóta um síni kor. Men slík feløg vóru bannað í Russlandi. Her var einki frælsi av nøkrum slag, heldur ikki talufrælsi.

Tann 22. januar 1905 hendi tann stóra vanlukkan í St. Petersburg við tí blóðuga sunnudegnum, tá fólk í hópatali fóru í friðarligu kravgongu fyri at fáa bøtt um síni kor. Svárið hjá stjórnarherinum var, at tað varð skotið móti mótmælis-

fólkinum. Yvir 100 fólk vóru dripin og fleiri hundrað vóru særð. Henda illgerðin fekk øsing í fólk í øllum Russlandi, og kollveltingin var byrjað.

Hesum og nógvum øðrum greiðir Sigert frá í síni bók og sigur í eini niðurstøðu, at Russland gongur ígjøgnum so nógv. Hann heldur, at eina ferð fara viðurskiftini at vera betri skipað í landinum. Og tá fer Russland við sínum ótømandi ríkidømskeldum at ganga ímóti ein ljósari og lukkuligari framtíð.

So lógið er tað, eg havi sjálvur kent konur í táverandi St. Petersburg, sum hava upplivað hesa kollvelting. Onnur teirra, Polina, bleiv meira enn 100 ára gomul.

Sigert var tíðindamaður hjá systriini

Sigert átti fyra serstøk systkin. Jóannes, bóndi, var tann mest kendi. Gazet var ólærdur vísindamaður, og sum varð umrøddur í hesi røð í 2017 í

sambandi við, at sonurin Sámal fylti 100 ár. Sámal doyði stutt eftir, og konan, Elisabeth, doyði fyri kortum. Komi at minnst tey bæði sum megnarfólk. Ein beiggi Sverre, sum m.a. var kendur sum fuglavinur.

Tað var ein systir, Helena, sum var ein av okkara fyrstu kvinnusakskvinnum. Hon gav út blaðið Oyggjarnar frá 1905-1908.

Her hevði hon eina frásøgn frá Sigert frá umrødda borgarkrígnum í Russlandi. Hon var í blaðnum 14. mars 1906. Uttan iva hevur Sigert sent systirini hesa frásøgn.

Greinin verður endurgivin, soleiðis sum hann hevur skrivað hana. Málburðurin er eitt sindur serligur, tí kann hann vera áhugaverdur.

Meira loysingarmaður enn beiggin

Sigert hevði nógvar fyrilestrar millum sínar ferðir. Hann hevði eisini ein politiskan boðskap í sínum fyrilestrum, nevniliga at Føroyar skuldu gerast eitt serligt ríki. Her var hann meira víðgongdur enn beiggin Jóannes, í hvussu er tá. Í 1940 vóru loysingarmenn sum Andreas Ziska og Sverre Patursson, sum stillaðu upp á serligum loysingarlista til lógtingsval, men teir fingi lítla undirtøku. Tískil hevur Sigert verið langt frammanfyri sína tíð.

Sjónarmiðini hjá Sigert á hesum økinum kundu saktans roknast fyri at vera antidonsk, so hann var nokk ikki so væl upptikin av øllum.

Her skal vera trivið eitt sindur í hansara sjónarmiðum, sum tey komu fram á fundum, har hann bæði umrøður sínar ferðir og heimligan politikk.

Frásøgn frá fyrilestri í Finnlandi í 1914

Efter at hr. S. Patursson havde henledt opmærksomheden paa sig ved at falde blandt Røvere i Arabien, har han gjort sig bemærket ved nogle meget seperatiske Artikler i norske aviser. Nu er han dukket op i Helsingfors, og om hans Foredrag skrives:

Her fremtraadte han i færøsk Nationaldragt og begyndte med at omtale Færøernes Historie, gav nogle Prøver af Folkesange, gik saa over til at omtale, de Industrier, der findes paa Færøerne og kom saa endelig til Foredragets Aarsag: "Fordring af Færøerne som selvstændigt Folk". Noget lignende har han fremsat i de norske Maalblade, hvor han var tilbøjelig til at gøre Færøerne om ikke til et selvstændigt Kongedømme, saa til

et Jarledømme.

Han forklarede dernæst, at der foruden de nuværende indbyggere, ca. 18.000, endnu var plads til hundred tusind Mennesker. Færinger saa meget gerne Udlændinge der, de var velkomne.

Han ansaa sig selv som eg slags Profet eller Talsmand for Færingerne og som sin Livs Opgave betragtede han opfyldelsen af denne sin Landsmænds Fordring. Han haabede inden ret længe, at Færingerne i Verdens Øjne vilde være et frit og Selvstændigt Folk.

Færøerne og Danmark

Dimmalætting skrivar 4/3 1914 um Sigert:

I den sidste del af Januar har den berømte Globetrotter Sigert Patursson givet en længere gæsterolle i Gøteborg. Efterhaanden skal vel hele den skandinaviske Halvø velsignes med hans Oplysninger om de danske overgreb paa Færøerne.

Ligesom i Stockholm præsenterede han sig som rejsende Artist med Portræt og en lang Redegørelse om alle de tricks han kan.

I det yderliggaaende Højreblad, Gøteborg Aftenblad, siges tydelig nok, at Sigurd er et Vidunderbarn.

Han ser ud som en Sydeuropæer. Man gætter nærmest paa en Ungarer, og man kan ikke undgaa at lægge mærke til ham, naar man møder ham paa Gaden. Han gaar altid Barhovedet og med en ejendommeligt hvid Jakke paa.

Sigurd Patursson var som en Færing som alle de andre. Men 19 Aar gammel kom han til at læse en Bog om Sibirien.

Han gav sig ud paa Rejse gennem fire Verdensdele. Først vandrede han Sibirien igennem på Kryds og Tværs og gav sig i lag med et Oplysningsarbejde blandt Befolkningen i de nordligste Egne der.

I længden trivedes han imidlertid ikke i disse ugæstfrie Egne men styrede sin Vej til

andre Egne. Han har rejst og gaaet gennem Europa, Asien, Afrika og Amerika. Overalt studeret Forholdene og gjort Iagttagelser. Længst har han opholdt sig i Rusland og kender dette Land og dets Sprog ganske godt.

Han siger, at han ikke er nogen fremragende Sprogmand, men han taler ganske godt dansk, svensk, russisk, engelsk, en del fransk og sydeuropæiske Sprog, tyrkisk og persisk og andre nord-og sydasiatiske Sprog.

Hans Beskedenhed (!) forbød ham aabenbart at tale om sig selv og Maalet for disse Rejser.

Han erklærede, at han studerede svensk Gymnastik. Hans Landsmænd er langt bagefter, hvad rationel Kropspleje angaar, og de kunne nok behøve at lære sig et eller andet, hvad det angaar.

Her faar vi altsaa at vide, at hr. P. er bleven „Blygsam“ (beskeðin). hvad der i virkeligheden er en overraskende Nyhed.

I Gøteborgsposten faar vi at vide, at hans Globetrotterbane skyldes hans Interesse for den færøske Sag.

„Over Færøerne har der efterhaanden rejst sig en frisk national Vind, og man kan nu tale om en national Bevægelse ledet af et Oppositionsparti, som for Tiden er ved at vække den nationale Følelse derude paa Øerne“.

Siden greiðir Sigert frá stöðuni hjá føroyska málinum í skúlunum og verður hetta útlagt sum ein sverting av danska stýrinum í Føroyum.

Og so endar greinin: „Globetrotteren og færten“, som han kaldes i Gøteborg, siger i et af bladene, at han snart vender tilbage til Færøerne. Om saa sker, har han sikkert med sig hjem en hel Kuffert fuld af Avisudklip, som viser, at han er en Verdensberømt. Han vil sikkert gøre Indtryk paa de andre færøiter. De er jo – som Sigurd P. selv siger – saa langt tilbage paa alle omraader, saa de bør føle sig lykkelige naar deres verdensberømte Landsmand begynder at give dem Kursus i de halvt hundrede Sprog, han kan – og særligt naar man opøver dem i det Sprog, han rundt om i Landene har ført mod sit eget Lands lovlige Regering.

Eitt postkort frá Sigert.

Biddarar í Russlandi